

Áldott feltámadási ünnepet kívánunk minden kedves Olvasónknak!

Tényleg hiszed a test feltámadását?

„Én vagyok a feltámadás és az élet: a ki hisz én bennem, ha meghal is, él; És a ki csak él és hisz én bennem, soha meg nem hal.”

Jn 11,25-26

Vajon hányszor mondod el egy évben: "hiszem a test feltámadását"? S tényleg hiszed?

Ahogy neves drámaírók sokszor megtették, Isten a történelem legfontosabb darabjában egy színpadra helyezte az életet és a halált. Ám amíg az emberek által írt drámákban a forgatókönyv a természetes logikát követi, azaz mindig a halál zárja le az eseményeket, addig Isten megfordította a sorrendet: a halál nem a vég. Azután jön az élet, a kiteljesedett, igazi élet.

Ráadásul már földi ittlétünk perceiben is ezt a sorrendet tanítgatja, gyakoroltatja velünk, hogy képesek legyünk legalább csíráiban megérteni és elfogadni az ő paradox gondolkodását:

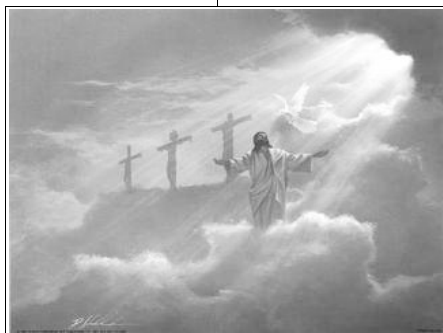
- megtalálod (megnyered), ha elveszíted,
- birtokba veszed (megkapod ajándékba), ha lemondasz róla,
- kiteljesíted (legjobb formába hozod magad), ha megtagadod,
- élsz (másoknak, azaz Istennek), ha meghalsz (magadnak)

Jézus végleg letette az életét pénteken (s persze élete minden pillanatában is), hogy felvehesse az Atya kezéből vasárnap. Sőt! Kibírta várni – látszólag a hetedik naphoz illő tétlen

nyugalomban – a kettő közötti szombatot, miközben – szó szerint – megjárta a poklot.

Isten tehát a múltban feltámasztotta Fiát a halálból, s mi hiszük a csodát, hogy ma is él, sőt magunkban is rátalálunk néha.

Hitünk a múltban nem kételkedik, s a jelen lelki gyakorlataihoz is megkapjuk a kellő erőt. De mit kezdünk a megdöbbentő jövővel?

Azzal a hajmeresztő állítással, hogy lesz egy pillanat, amikor a Földön valaha élt összes ember visszakapja ugyanazt a testet, amelyben egyetlen életét leélte, ám olyan halhatatlan, mégis fizikai formában, amelyben azután örökké fog élni egy romolhatatlan, új világban, ugyanazon személyként, aki mindig is volt, és többé nem hal meg. Nem kevesebbet mondunk el minden úrvacsorai vasárnap, s a Biblia szerint mindez igaz is, és valóban meg fog történni.

A történelem az élet első győzelmével végződik, s e csatának sem halottai, sem sebesültjei nem lesznek: visszamenőleg is kiszabadulnak a halál fogságából azok, akiket akkoriban látszólag örökre ejtett foglyul. Jézus tanítványai rémületükben szellemnek nézték feltámadt Mesterüket, mire ő megkérte őket, hogy tapintsák meg a testét, s végül az az egyszerű hétköznapi jelenet győzte meg őket, hogy Jézus enni kért, s jóízűen falatozta a sült halat.

Valóban jogos és hiteles a felirat a hívó asszony sírján, amit a „Jézus másként” című könyv zárógondolatként olvastam: VÁRAKOZOM. De

senki sem tud kitérni Isten ítélete elől, senki sem bújhat el halottnak álcázva magát egy sírba. Egyszer mindenkit előszednek majd.

S persze azt mindannyian könnyen észrevesszük, hogy nagy kajálásról, nyulakról, locsolkodásról egyetlen szó sem esett...

Ezekkel a gondolatokkal kívánok áldott feltámadási ünnepet minden kedves olvasónak szeretettel:

Kántor Tamás

„Ma már nem lehet úgy...”

(folytatás)

Hegyi András

Aztán vannak itt még ennél is komolyabb dolgok. Ma már nem lehet a hívó keresztyén sem olyan becsületes, mint régen. Olyan hűséges, mint régen, olyan szorgalmas, szerény, alázatos, türelmes, mindenkire jóindulatú, akiből teljesen hiányzik az önzés és a megbocsátani nem akarás. Nem lehet olyan életteremtő szavartartó, hogy akkor is állja szavát, ha ebből kára származik. Mert ez esetben neki magának, meg a családjának is felkopik az álla. Ha ígért valamit, de közben megváltoztak a körülmények, minden további nélkül túlteheti magát azon, amit ígért. Nem lehet olyan „makacs”, „fafejű”, „megrögzött”, naiv módon becsületes, hogy mivel szavát adta, minden áron meg is tartja azt. Ma már nem lehet Istent olyan egész és oszthatatlan szívvel szeretni, hogy az határozza meg az egész életünket. Meg a következetes, szeretetből és hálából fakadó engedelmség Isten akarata iránt.

Nem lehet olyan puritán sem senki, mint a régiek! Hogy kínosan megválogatja, hogy mit néz meg a TV-ben vagy az interneten és mit nem. Hogy elzárkózik bizonyos fajta „szórakozásoktól” - pedig ezek lehetnek akár nagyszerű „missziós” alkalmak is, – bár az ilyen alkalmakon való részvételt a régiek egyenesen bűnnek tartották. A régiek így mondták: „testies szórakozás”, „világias mulatozás”, (ma ilyen-olyan bulinak mondják). Nagy dumás

eszem-izom parti, jó szexis táncikálás, ivászat, csápolós rockzenei koncert, stb. Ahol pedig az emberek csupán azért jönnek össze, hogy egy kicsit jól érezzék magukat. Nincsen abban semmi rossz... Sőt, ha missziós szándékból nyitott valaki ezekre a régen világinak nevezett társasági összejövetelekre, egyenesen erénynek számít.

Mert ma már egyébként sem lehet úgy hívőnek lenni, olyan következetes módon szent életet élni, mint például a jó öreg Ábrahám vagy Pál apostol éltek. Mára megváltozott a világ. Mit szólnának az emberek? Történetesen épp azok, akiket meg akarunk nyerni az evangéliumnak, ha mi amolyan begubózott, vakbuzgó régi hívők lennénk? Hiszen világi barátaink úgysem értik a kánaáni nyelvet, a régies énekeket sem, de egy jó poént, azt igen. Azzal akár jó kapcsolatot lehet kiépíteni hívő és hitetlen között. Mindjárt közelebb is kerülünk egymáshoz. Persze alapjába véve Ábrahám korában sem lehetett „úgy” élni. Sodomában sem, Gomorában sem, más kánaáni városokban, például Sikemben sem. Jákób lányát Dinát Sikemben szeplősítették meg, nem odahaza apja sátrában. Ezeknek a régieknek is nehézségeik támadtak, ha nem engedték magukat „megszeplősíteni”. Pálnak is gondjai adódtak Korinthusban a szexuális szabadosokkal, az üzlet miatt pereskedőkkel, a pogányok lakomáihoz hasonlóvá durvuló úrvacsorai szeretetvendégségen résztvevőkkel. Alapjába véve akkor sem volt *korszerű*, csak *Isten-szerű*, ha valaki nem a szokás régisége miatt, hanem egyenesen az élő Isten kedvéért ragaszkodott ahhoz, amit az Úr előírt az Ő törvényében.

Ezt akkoriban sem lehetett tenni, csak azoknak, akik vállalták, hogy kilógnak a sorból, akik az Isten tetszésének keresésére tették fel az életüket. Csak Ábrahámnak lehetett, meg Pál apostolnak is lehetett Isten akarata szerint élni. A többiek meg úgyis alkalmazkodtak ahhoz, ami azokban a napokban volt éppen korszerű a körülöttük zajló világban.

*Folytatása
következik!*

HÚSVÉTI ÉNEK

Dereng a hajnal. Sötét szegletekbe
 Kúsznak az árnyak. Ébredő neszekkel
 Kezdetét veszi a hét első napja:
 Most váratlanul néhány asszony árnya
 Rebben az úton. Temetőbe mennek,
 Gyászosan, félőn, feszült izgalommal.
 Egy sírt keresnek sírva, egy halottat,
 Ki holtan is legféltettebb kincsük.
 A földrengés már átvonult. A nagy kő
 Elhengerítve. Angyal ül fölötte.
 A félholt örök támolygó csapatja
 Semmit sem ért. Villámlástól vakítva
 Ösvényt kutat, hogy futva életét mentse.
 Ne féljete! - Így szól a fényes angyal.
 Akit kerestek, nincs itt. Ő feltámadt!
 Holtak között az élő nem lakozhat.
 Most menjete sietve, bátor szívvel,
 És hirdesséte: Jézus él! Feltámadt!
 A síri éj nem tarthatta bezárva.
 Bűn és halál felett győzött az élet.
 Elmúlt a hosszú éj. Feljött az új nap.
 Meghalt a "régi", és újjá lett minden.
 Kegyelme által eljött üdvösségünk!

Gerzsenyi Sándor

Elengedés

Az elengedés szó a magyar nyelv gazdagságának jó példája arra, hogy legalább öt féle dologra érthető:

- 1) Isten rendelte a szegények védelmére; előírta, hogy a hetedik év az elengedés éve.
  - 2) Ne ragaszkodjunk valamihez, tudjuk elengedni.
  - 3) Elengedni egy bűn büntetését.
  - 4) Elengedni egy személyt, nem korlátozni a szabadságában.
  - 5) Elengedni pl. egy gyereket valahova.
1. Isten mint a „legnagyobb humanista”, törvényt adott ki, és pontosan körül is írta a

módját, hogy a hetedik évben engedjük el az adósnak a tartozását. „*A hetedik esztendő végén elengedést mívelj. Ez pedig az elengedésnek módja: Minden kölcsönadó ember engedje el, a mit kölcsönadott az ő felebarátjának; ne hajtsa be az ő felebarátján és atyjafián; mert elengedés hirdettetett az Úrért.*” (5Móz 15,1-2) Ezekből az igékből kiderül, hogy a barátnak és a testvérnek el kell engedni az adósságot az Úrért. Ez fontos, mert különben a dicsőséget hajlamosak lennénk magunknak tulajdonítani.

Mivel az ember számít - Isten ismer minket – az ige felhívja a figyelmet erre is: „*Vigyázz magadra, hogy ne legyen a te szívedben valami istentelenség, mondván: Közelget a hetedik esztendő, az elengedésnek esztendeje; és elfordítsd szemedet a te szegény atyádfiától, hogy ne adj néki; mert ő ellened kiált az Úrhoz, és bűn lesz benned.*” (5Móz 15,9) Istenhez megy panaszkodni az ilyen szegény elutasított ember, és az Úr bűnösnek fogja ítélni a számító embert. Isten az ő bölcsességével az elengedést a termőföld számára is biztosította. Minden hetedig évben paragon kellett hagyni a földet. „*És hogy a föld népeitől, a kik árúkat és mindenféle gabonát hoznak szombatnapon eladni, nem fogunk venni tőlök szombaton és egyéb szent napon, és hogy nem fogjuk bevetni a földet a hetedik esztendőben, és elengedünk minden tartozást.*” (Neh 10, 31) Megjegyzem, hogy mivel a nép ezt a törvényt hosszútávon megszegte, Isten a hetven éves babiloni fogságot adta válaszul.

2. Amikor Istentől kapott kincsekért kárnak és szemétnak tudunk ítélni dolgokat, el tudunk engedni. Nem lesz többé fontos pl. ruha, technikai berendezés, elismerés, pénzjutalom stb. Lehet, hogy éppen akkor tudja Isten megadni, mert akkor már nincs káromra - *Fil 3,7,8,14.*

3. Isten példát mutat nekünk sokszor, hogyan engedi el Ő népe szolgálóinak a büntetését. Például: „*Elengedted népednek álnokságát, elfedezted minden bűnüket.*” (Zsolt 85,3)

„*Kicsoda olyan Isten, mint te, a ki megbocsátja a bűnt és elengedi öröksége maradékának vétkeit?! Nem tartja meg haragját örökké, mert gyönyörködik az*

irgalmasságban!” (Mik 7,18) Isten gyönyörködik az irgalmasságban. Jézus több példázatot is mondott az embereknek az elengedésről: „Az úr pedig megszárván azt a szolgát, elbocsátá őt, és az adósságot is elengede neki.” (Mt 18,27) „Akkor előhivatván őt az ő ura, monda neki: Gonosz szolgál, minden adósságodat elengedtem neked, mivelhogy könyörögtél nékem” (Mt 18,32). Ha rájövünk, hogy sok bűnünket engedte el az Úr, jobban tudjuk szeretni Istent, könnyebben tudunk mi is elengedni, megbocsátani embertársunknak. „És mikor nem volt nekik miből megadni, mind a kettőnek elengedé. E kettő közül azért, mondd meg, melyik szereti őt jobban?” (Lk 7,42)

4. Elengedni valakit: talán a legsűrűbben előforduló eset, hogy valaki egy közeli hozzátartozót veszít el. Jóbtól tanulhatunk, aki azt tudta mondani: „Az Úr adta, az Úr vette el, áldott legyen az Úrnak neve.” (Jób 1,21) El kell tudni engedni szerelmi csalódás után azt a személyt, aki nemet mondott a további kapcsolatra. Isten tudja egyedül az ilyen sebeket begyógyítani.

5. Elengedni gyermekünket valahova: ez is többféle probléma forrása lehet:

- a) Rossz társaságba – próbáljuk lebeszélni, ha nem sikerül, imádkozunk érte.
- b) Jó indítéka van a gyerekeknek, de mint szülő, veszélyesnek tartjuk.

Ekkor vigyáznunk kell, hogy a mi aggodalmaskodásunk ne legyen akadálya a gyermekeink szolgálatának. Pl. gyermekeink Ukrajnába mentek szolgálni rossz időjárási viszonyok között. Ha Isten velük van, legyen az elég nekünk szülőknek, és merjük rábízni az Úrra.

Selmeczi Péter

A KERESZT ELŐTT

**Átvert kezedbe minden belefér,
itt nincs Idő és nincsen Tér,
Közelség van és ma és te meg én,
Csak Irgalom és csak Remény.**

Szent-Gály Kata

H Ú S V É T

**Föltámadott a Krisztus!
De csak azoknak:
Akik szeretnek!
Kik sohasem aratnak,
Mindig csak vetnek.
És megmaradnak
Balgán, halálíg
Meleg, álmodó szívűeknek...
Halleluja, föltámadott a Krisztus!**

**Föltámadott a Krisztus!
De csak azoknak:
Kik sírni tudnak,
Eszményekért élnek,
És nem maguknak.
S fejükön hordják
Szent glóriáját
Láthatatlan tövis koszorúknak...
Halleluja, föltámadott a Krisztus!**

**Föltámadott a Krisztus!
De csak azoknak:
Kik bíznak bátran
Fényesebb hajnalok
Hasadásában.
Az igazságnak,
A szeretetnek
Húsvéti szent diadalában...
Halleluja, föltámadott a Krisztus!**

Szabolcska Mihály

Gyülekezeti életképek beszámolók

MEKDSZ Téli Tábor

Gyülekezetünk fiataljai közül néhányan – jelenlegi és volt egyetemisták – február első hétvégéjét Egerben töltöttük a MEKDSZ (Magyar Evangéliumi Keresztény Diákszövetség) téli táborában. Mivel a résztvevők nagy része a különböző egyetemeken, főiskolákon működő diákkörökből kerül ki, mi egy gyülekezetből érkezett csoportként a kivételt jelentettük, így a MEKDSZ szellemiségének megfelelően

egyetemközi diákkörként határoztuk meg magunkat. Ami számunkra vonzó ezekben az alkalmakban, az mindaz, ami a MEKDSZ-t magát különlegessé teszi. Egyrészt az intellektuális megközelítés: a programok, a szemináriumok és az előadások stílusa, mélysége és hangneme a jövő értelmiségét célozza. A felekezeti köziség pedig alkalmat ad egyrészt más felekezetek megismerésére és az esetleges előítéletek leépítésére, másrészt a megszokott baptista keretből való kilépésre, ezáltal önmagunkra kívülállóként való rátekintésre is. Elsősorban a különbözőségünk ellenére megvalósuló egység és az ebben rejlő erő ragadott meg minket, amely különösen a záró úrvacsora alkalmával volt érezhető.

A sok beszélgetés, cukrászdázás, kávéházban ülés és játék mellett természetesen a tanításnak is nagy szerepe volt: a hétvégén Jónás könyvét tanulmányoztuk. Ebben Nikola Galevski, a macedón evangéliumi diákmozgalom vezetője volt segítségünkre, aki előadásában nagyon sok humorral és személyes példával fűszerezve hozta közelebb hozzánk Jónás alakját. Az a Jónás, akit így még jobban megismerhettünk, nagyon emberi. Nem olyan bibliai superhős, mint Mózes, Dávid vagy Pál, hanem éppolyan gyarló és esetlen, mint mi vagyunk. Éppúgy megfáradt, kiégett, dühös, elege van magából és mindenből, pont úgy, mint ahogy néha mi is érzünk. Nyugalmat szeretne, követné álmait (ezért is vágyik Tarsísba, ami Jónás korában az álmok és a lehetőségek földje volt, pont úgy, mint még talán ma is Amerika), és arra vágyik, hogy Isten végre békén hagyja. A cethal gyomrában azonban szembesül azzal, hogy nem menekülhet Isten elől, és hogy sokkal nagyobb Isten szeretete és kegyelme, mint gondolná. Gyakran mi is keressük a magunk Tarsísait, ezek során azonban Isten sokszor nehéz helyzetekbe visz minket, hogy azokon keresztül szembesülve szeretetével és kegyelmével új távlatokat nyerjünk. Jónást épp egy ilyen tapasztalat vezet végül mégis Ninivébe, szívében azonban továbbra sem békült meg teljesen: dühös olyannyira, hogy

már a halált kívánja. De Isten ennek ellenére használja Ninive megmentése érdekében olyannyira, hogy Jónás azon kevés próféták egyike az Ószövetségben, akire azt mondhatjuk, hogy sikeres volt. Épp ez a siker Jónás történetének egyik legfontosabb üzenete: bármennyire is meg vagyunk fáradva, bármennyire is értetlenek, dühösek vagyunk, vagy kétségek gyötörnek és elegünk van mindenből, amíg hűek vagyunk Istenhez, addig ő tud cselekedni általunk. Ezt a hűséget kívánom minden olvasónak!

Kántor Kornél

A nyaklánc gyöngyszemei

Női találkozó imaházunkban

Valóban, mint egy gyöngysor szeme, úgy kapcsolódtak egymáshoz a szolgálatok ezen az alkalmon. Az igei bevezető gondolatokat **Margun Warem**, norvég testvérnő mondta el. Bizonyágtételének alapigéje a Péld 8,11 és a Máté 13,45-46. verse volt. A bibliai korban az asszonyok megítélése egészen más volt, mint manapság. Nagyon keményen kellett dolgozniuk, és sokszor még egy jó szót sem kaptak érte. Manapság már más a helyzet, de ma is sok tennivaló, teher van a nők vállán. Sokszor úgy érezhetjük mi is, hogy egy jó szót sem kapunk mindazért, amit teszünk. Természetesnek veszik amit csinálsz, senki sem értékeli azt.

Jézus a maga korában „forradalmi” ötlettel állt elő. Arra szólít fel két nőt, hogy hagyják a munkájukat és hallgassák őt. Jézus több helyen beszél arról, hogyan értékeli a nőket. Mi nők Isten földi gyülekezetének nagy részét alkotjuk. Minden nőre szükség van a gyülekezetekben. Ha nincs is mindenkinek, mindig konkrét feladata, minden nőre szüksége van Istennek. Minden nő, minden ember egy-egy gyöngyszem Isten szemében, drága minden teremtménye. Megáld és szeretetével vesz körül. Olyan, mint egy biztonságot nyújtó, meleg **családi**

fészek, egy meleg otthon. Margun Waren bizonyágtételét ima zárta.

Ezután **Livia Lame** elnöki beszámolója következett., aki beszámolt a nőbizottság munkájáról. Elmondta, hogy a világ mely részein tevékenykedik az Európai Baptista Nőbizottság. Számos országban nagyon rossz a nők helyzete, a vallásukat sem gyakorolhatják szabadon. Beszámolt a testvérnő, hogy néhány országban milyen konkrét munkát végeztek.

Ezt követően **Vékás Erzsike** pénztári beszámolója következett. Beszámolója elején elmondta, hogy a pénz fontos dolog, jó szolgának, de nem jó úrnak, tanácsadónak. Amikor az Úr irányítja a szemünk egy-egy szükségre, akkor jó ha anyagiakkal is tudunk segíteni a rászorulóknak. Az érték mindenkinek más, az élet során is változik az értékrend. Isten szemében legnagyobb érték a hit, a Jézussal való személyes kapcsolat. Ezért a munkáért nem vár elismerést, hiszen az Atya megbecsülése mindennél többet ér.

Kovács Gézané Ildikó beszámolt arról, hogy milyen munkát végeznek a női körökben. Beszámolójának lényege az volt, hogy mi mindannyian Krisztus menyasszonyai vagyunk. Van-e bennünk, annyi öröm, mint egy esküvőjére váró földi menyasszonynak. Ha megízleljük azt az örömet, hogy Jézus menyasszonyai lehetünk, akkor ezt tovább is adhatjuk. Akkor nem üres kézzel állunk az Úr előtt.

A következő bizonyágtételt **Baloghné Kovács Magdolna** mondta el. Ő lelkipásztor feleségként beszélt arról, hogy ha olykor fáradtság is nehezíti a munkáját, ezzel egy időben áldásokat is nyer. Tartozunk azzal, hogy az erőtlenekeket hordozzuk. A hívő asszonyoknak nem kell túlzottan felékesíteni magukat, hiszen a hívő asszonyokból, kortól függetlenül szépség sugárzik. Krisztus arca tükröződik a hívő női arcokon.

Sinka Katalin bizonyágtételében nagyon mélyen beengedett bennünket személyes életébe. Elmondta, hogy milyen hosszú ideig viaskodott olyan

problémákkal, amit hiába próbált, nem tudott önerőből megoldani. Amikor találkozott Jézussal, nem volt kérdés, hogy elfogadja-e az ő szeretetét. Ettől kezdve megszabadult azoktól a kízó gondoktól, amik nyomasztották. Mi mindannyian gyöngyszemek lehetünk Isten nyakláncán, ha nem zárjuk be magunkat sértettségünk, félelmeink, aggodalmunk kagylóhéjába.

Az alkalom záró részében fórumbeszélgetésre került sor, ahol a nőbizottság tagjai válaszoltak a feltett kérdésekre. Az összejövetelt imádsággal zártuk, majd szeretetvendégségen folytathattuk tovább a kötetlen beszélgetést. Nagyon áldásos alkalomban lehetett részünk.

Erdélyiné Kovács Erzsébet

Nálunk jártak a WOL Élet Szava Magyarország Alapítvány képviselői - avagy Tóalmás illata a József utcában

Tóalmás számomra a Női Konferenciát jelenti, ahol egy napra kiszakadva a családból, az idő-, munka-, és figyelemmegosztás sűrűjéből, együtt lehetünk az Úr közösségében, elmélyedve az Ő igéjében, lelki összefonódásban nőtestvéreimmel.

Ezeknek a szombatoknak a hangulata idéződött fel bennem, amikor vasárnapi vendégeinket megláttam. Rajtuk is, mint azt már Tóalmáson tapasztaltam, az együvé tartozásnak azt az erőteljes kisugárzását éreztem, amit talán a szoros együttélés, a mindennapi közös áhítatok, az együtt végzett munka, a Krisztusban való testvériség eredményeznek. Így képelem. A tekin-

tetek ragyogása, az arcok mosolya valami Nagy Jóról árulkodik, amit én csak kívülállóként észlelhetek. S bár jelen helyzetemben nem áll módomban Tóalmáson tanulni, együtt gondolkodni volt lehetőségem ezen a vasárnapon Kónya Sándorral.

A felolvasott igeszakasz, a Zsidókhöz írt levél 12,1-3 alapján Kónya Sándor 4 parancsot helyezett a szívünkre.

1. Nézzünk körül, lássuk meg a Biblia „nagyjait”, akik példájuk által erősítenek bennünket a kitartásban!
2. Nézzünk a szívünkbe, mert az szentséget ad! Vagyis vizsgáljuk meg magunkat, és engedjük, hogy az Úr megtisztítson bennünket a bűntől, és más, gondolatainkat, érzéseinket fogva tartó terhektől.
3. Nézzünk előre, mert az célt ad! Helyezkedjünk bele Isten akarátába, s haladjunk azon az úton, amit az Úr jelölt ki számunkra. Haladjunk előre, elszakadva a letett bűnöktől, koncentráljunk a célunkra.
4. Nézzünk fel, mert az erőt ad! A keresztre feszített Úr Jézus ismeri nehézségeinket, Ő velünk van a próbáinkban is.

Úgy vélem, élethelyzetünk, viszonyulási módjaink, lelki tartalmaink, szívünk nyitottsága meghatározzák, mire vagyunk fogékonyak a látottakból, hallottakból. Az üzenet más-más sorban hangsúlyozódik, s különbözőképpen érint meg bennünket. Az én vasárnapi „meghallásom” az, hogy Isten sokkal jobban ismer engem, mint én saját magamat. Hetek óta üzenget nekem, és nem akartam meghallani. Amire én „csak” baj és problémaként gondoltam, Ő rávilágított, hogy bűn az. Ezt pedig nem csak letenni kell, de hátat is fordítani neki, és nem nézegetni, hogy ott marad-e. Erről majd Ő gondoskodik. Az én feladatom az, hogy előre nézzek, s az Úrral fussak, s szemem előtt tartsam, amit a fiatalok is énekeltek:

*„Te mindig vigyázol rám,
Mindig időben jön a segítséged.
Minden időben jön a segítséged.
Minden úton elkísérsz.
Te mindig vigyázol rám.
Soha nem hagy el a Te hűséged.
Rád bízom egész életem.”*

Sápi Natália

„Erő a mához, remény a holnaphoz” Ökumenikus világimanap 2010. március 5-én

„Nagy örömünkre szolgál, hogy ezen a napon csatlakozhatunk – mint Belső-Józsefvárosi nőtestvérek (római katolikus, evangélikus, református, baptista) – ahhoz az imalánchoz, ami 10 órával ezelőtt kezdődött a Csendes-óceán partján és folytatódik addig, amíg Kaliforniában lemegy a nap.” - Újváriné Anikó ezekkel a szavakkal nyitotta meg a kb. 50 főből álló testvérnők ökumenikus alkalmát imaházunkban. Oláhné Inci volt segítségünkre az énektanulásban, mely a kiadott, kameruni nőtestvérek által előkészített program része volt. „Minden mi él, csak téged dicsér...” - hangzott az ének.

Néhány mondat a világimanapról, melyet 1887 óta tartanak a keresztyén nőtestvérek. Sok tradíció, felekezet található ebben az évenként ismétlődő szolgálatban. Csaknem 200 ország közösségei kapcsolódtak be a minden március első péntekén megtartásra kerülő ünnepnapba. 1954-ben a megbékélés jegyében egyre több nemzeti bizottság alakult, mostmár nemcsak Amerikában, de Európában és a többi földrészen is. Így jutott el hozzánk, Magyarországra is az imanap megtartásának híre és anyaga. Először csak egyének kapcsolódtak be, majd 1985-től mondhatjuk el, hogy szervezett formában tartották meg több felekezet részvételével néhány gyülekezetünkben. Így az idejében Isten iránti hálával gondolhatunk az elmúlt 25 év alkalmaira. Az imanap témáját minden évben más ország készíti elő. (Amint már említésre került, az idejében anyagát a kameruni nőtestvérek állították össze).

Egy rövid „kitekintés” Kamerunra. Az ország Afrika közepén helyezkedik el. A domb és hegyvidéket trópusi esőerdő fedi, a síkságot magas fűvű szavanna és tüskés bozót. Lakosainak száma meghaladja a 16 milliót, 280 népcsoport él ezen a területen. Hivatalos nyelve a francia és az angol. A lakosság 25 %-a analfabéta annak ellenére, hogy iskolakötelezettség van. Felekezeti hovatartozás tekintetében a lakosság megoszlása a következő: 25% protestáns,

25% katolikus, 20% muzulmán. Három egyetemük van: katolikus, protestáns, adventista.

„Dicsérjétek az Urat,

Dicsérjétek az Urat,

Dicsérjétek az Urat, Ámen.

Halleluja, halleluja, halleluja, Ámen.” - Ezt a kameruni dallamú éneket hallgattuk meg először szólóénekként egy református testvérnőtől, majd együtt dicsértük Urunkat.

Az *igehirdetés szolgálatát Szélné Sebor Lilla református lelkész* végezte az *Ézsaiás 42,10-17* alapján. Ebből néhány gondolat: „*Ti élők, dicsérjétek az Urat*”, „*Énekeljétek az Úrnak új éneket*”. Nagyon találó igét választottak a kameruni asszonyok azért, mert róluk szól. Ez az egész fejezet gyönyörűsége, mert nagyon bátorító, a magyar asszonyoknak is szükségük van rá. Nehéz világban élünk, ahol sok a harag, hazugság, paráznaság, stb. Az Újszövetség-ben – Máté 12-ben – találjuk azt az epizódot, amikor Jézus betér a zsinagógába és tanít. A farizeusok körülveszik és álságos kérdést tesznek fel: szabad-e szombat napon gyógyítani? Jézus az álnokságot le akarja leplezni, és kérdéssel felel: szabad jót tenni szombaton is? Emberi hagyományokhoz ragaszkodnak, nem az istenihez. Jézus azt kéri, ne mondják el senkinek, mert még nem jött el az idő. Ő az Atya utasításához ragaszkodik. Ez a prófécia Jézus Krisztusra utal, aki az út, az igazság és élet, aki megszabadított a kárhozattól. Ez a Jézus Krisztus azt mondja, hogy ez a jó, amit szabad tenni. Mi a jó? Bármilyen jó! – ezt sugallja a világ, ami összekeveri az embert, a fiatalokat is. Az a jó, amit a Jó Atya diktál. Mi a jó? Az éppen aktuális jó, az Isten által elrendelt jó. A Szentírás tanulmányozása, a Jó Atya útmutatása. Olyat diktál, ami mások javát szolgálja, sokszor áldozatok árán.

A kameruni asszonyok megtalálták a jóra vezető utat. Isten szerint jót tenni azt jelenti: a sötétségből a világosság felé haladni. Ha szívünkben van igéje, Szentlelke megmutatja, mi az éppen aktuális jócselekedet. Legyünk az Ő munkatársai!

Az igehirdetés után az imádságok szövegét (az előkészített program alapján) különböző felekezeti testvérnők olvasták

fel. Együttlétünket ismét közös énekkel fejeztük be, majd az Ároni áldás hangzott el.

Ui.: A fiatal lányok egy könyvjelzővel és egy kis csokival köszöntötték az érkező vendégeket.

Szabó Mária

Bizonyságtétel

A gyülekezeti tanfolyam előtti vasárnap eldöntöttem, hogy elmegyek, s erre a díjat befizettem.

Az egyik nevelt lányom, Anna harmadik gyermeke szombaton született meg, betegen. Hét közben az is kiderült, hogy több probléma is van a babánál, ezért az orvosok bekérték a szülőket. Annáéknak nem volt pénzük az utazásra, ezért a férjem a mi utolsó pénzünkön bevitte őket a kórházba. Ezzel a benzinnel akartam a gyülekezeti tanfolyamra bemenni. Akkor úgy éreztem, hogy ezzel jót tettem, tettünk, s mivel nem volt több pénzünk, az sem baj, ha nem megyek a tanfolyamra. Vasárnap reggel azt az Igét kaptam az Úrtól, hogy „Ha fogadalmat teszel Istennek, ne halogasd teljesítését, mert nem telik kedve az ostobákban. Teljesítsd, amit fogadtál! Jobb, ha nem teszel fogadalmat, mintha fogadalmat teszel és nem teljesíted!” (*Példabeszédek 5: 3-4*) Szíven ütött az Ige, de még ekkor is arra gondoltam, hogy egy bizonyságtétel megírását halogatom, és az Ige erre figyelmeztet. Istentisztelet után az egyik testvéren keresztül szólt az Úr, hogy vizsgáljam meg magam, mert be vagyok csapva. Mielőtt hazamentem imádkoztam, és azt hozta fel Isten, hogy Annáék dolgát másképp kellett volna intéznie, mert Istennek már egy hete megígértem, hogy elmegyek a tanfolyamra. Isten ekkor eszembe juttatta a reggeli Igét, és nagyon szégyelltem magam Isten előtt, hiszen a Vele való találkozáson Ő ott volt, én pedig nem mentem el. Bocsánatot kértem az Úrtól, és összeszedve magam hazamentem.

Hazaérve Isten azonnal próbára tett a frissen adott tanítása alapján. Férjem azzal fogadott, hogy Annáék babájának az állapota rosszabbodott, és még aznap be kellett vinnem őket a kórházba. Rám zuhant a hír,

és sírva kértem gondolatomban Istent, hogy mit csináljak, hiszen a délutáni istentisztelet fontos volt számomra. Vívódtam. Ekkor Isten eszembe juttatta a reggeli ígét, és lassan kezdett kibontakozni a megoldás. Ezt a napot Istennek szántam, és a férjem másnap reggel be tudja vinni őket a kórházba. Imádkoztam értük és az Úrra bízam mindent. A férjem és Anna is elfogadták ezt a megoldást, én pedig hálás voltam Istennek a megoldásért és a békességért. Dicsőség az Úrnak!

Réz Beáta

Nyugdíjas Klub

Kedves alkalom adatott számunkra, hiszen – a kellemetlen idő ellenére – kb. 22 nyugdíjas testvér jött el március 11-én délután, hogy hálát adjunk Isten gondviseléséért, amit kegyelemből kaptunk az elmúlt 4 év során. Most ünnepeltük a klub megalakulását, tehát ez a *4. év jubileumként* kerül be a gyülekezet és a mi emlékezetünkbe. Szépen feldíszített asztal várt bennünket, ahol elsőként a 'lelki eledel'-ből kaptunk. Huszta Tibor testvér köszöntése után meghallgattunk két költeményt, majd egy imádságot. Újvári Ferenc lelkipásztor testvér szolgált Isten igéjével, mely az VMózes 8,1-6-ban van megírva. Elsőként megemlékezett azokról a testvérekről, akik a közelmúltban elköltöztek ebből a földi életből: Laci bácsi, Papp Laci bácsi és Szabó néni.

Néhány gondolat az ige alapján: 'Tartsd meg az Úr parancsolatait és aszerint élj' – 40 év megtett út Izráel életében. A megtett út a mi életünk. Emlékezz úgy vissza, hogy vezetett-e téged az Úr. Kivel jártam végig az életet? Nem egyedül jártam, és most sem vagyok egyedül. Nem hagylak el téged, veled vagyok, gondoskodom rólad - hangzik az ígéret. Most, amikor célba érsz, ne feledkezz meg Róla, aki vezetett téged. Emlékezz meg a megtett útról, erről a 4 évről. Az Ő hűsége és szövetsége a mi kincsünk. Az énekek között és utána szeretet-vendégségben volt részünk, majd Huszta Tibor testvér bepillantást engedett a mikro- és makrokozmoszba – vetítéssel. Végül csodálatos képeket láthattunk Madeira-szigetéről és Kínáról.

Szabó Mária

Innen - onnan

Húsvét előtt

George Thomas plébános volt New Englandnak egy kis városkájában. Húsvét reggelén, amikor zsúfolt templomában felment a szószékre prédikálni, egy régi, rozsdás, rozoga madárkalitkát vitt magával, és letette a szószék párkányára. Persze mindenki meglepődve nézte, és kíváncsian várta, mi fog itt történni. A plébános elkezdte a prédikációt: „Amikor tegnap végigmentem a Fő utcán, szembe jött velem egy fiatal gyerek, kezében lóbálta ezt a madárkalitkát, és a kalitka alján három kis vadmadár lapult, reszketve a hidegtől és a félelemtől. Megállítottam a fiút és megkérdeztem:

- Na, mit viszel magaddal?
- Csak ezt a három vacak madarat – felelte.

- Aztán mit akarsz csinálni velük? - kérdezősködtem.

- Hazaviszem őket és szórakozom velük - felelte. - Feldühítem őket, kihúzom a tollaikat, egymás közötti viadalra uszítom őket. Élvezni fogom.

- De előbb-utóbb beleunsz majd. Utána mit csinálsz velük?

- Ó, van otthon két macskánk - mondta a fiú -, azok szeretik a madárhúst. Megetetem őket velük.

Hallgattam egy kicsit, aztán ismét megszólaltam:

- Fiam, mennyit kérsz a madarakért?

- Nem kellenek magának azok a madarak, atya. Hiszen azok csak vacak, szürke, mezei madarak. Még énekelni sem tudnak. Még csak nem is szépek.

- Mennyit akarsz értük? - kérdeztem ismét.

A fiú végignézett rajtam, mintha megbolondultam volna, aztán megmondta az árat: tíz dollár. Kivettem a zsebemből a tíz dollárt, odaadtam a gyereknek. A fiú letette a kalitkát a földre, és egy pillanat alatt eltűnt. Én aztán felemeltem a madárkalitkát, elvittem a közeli parkba, ott letettem, kinyitottam az ajtaját, és szabadon engedtem a madarakat." Miután Thomas plébános elmondta a kalitka történetét, mindjárt egy másik történetbe kezdett:

- „Egy nap a Sátán és Jézus között párbeszéd folyt. A Sátán épp az Édenkertből jött és büszkén dicsekedett:

- Az egész emberiséget a kezeim közé kaparintottam. Csapdát állítottam nekik olyan csalétekkel, amelynek nem tudnak ellenállni. Mind az enyéme!

- Mit fogsz csinálni velük? - kérdezte Jézus.

- Szórakozni fogok velük. Megtanítom őket, hogyan házasodjanak és hogyan váljanak el egymástól; feldühítem őket, meg arra is megtanítom, hogyan gyűlöljék és kínozzák egymást; hogy részegeskedjenek és kábítózzanak; arra, hogy fegyvereket és bombákat találjanak fel és öljék egymást. Nagyon fogom élvezni - mondta a Sátán.

- Mit csinálsz majd velük akkor, ha elegend lesz a játékból?

- Megölöm őket! - felelte a Sátán.

- Mennyit kérsz értük? - érdeklődött tovább Jézus.

- Nem kellenek neked azok az emberek! Nem jók azok semmire! Megveszed őket, ők pedig csak gyűlölni fognak. Leköpnék, megátkoznak és megölnek. Nem kellenek ők neked!

- Mennyit kérsz? - kérdezte újból Jézus.

A Sátán végignézett Jézuson, és megvető gúnnyal mondta:

- A véredet, az összes könnyedet és az egész életedet!

Jézus így szólt: - Megegyeztünk! - aztán kifizette az árat..."

Ezzel George Thomas plébános fogta a madárkalitkát, és lement a szószeréről.

Közreadta: BV

K E R E S Z T R Ő L K E R E S Z T R E

Az ember itt a földön nem is annyira lépcsőről lépcsőre vándorol, mint inkább keresztéről keresztre száll.

Az első kereszt a gyermekkor keresztje. Félelemből és bizalomból ácsolták. Méretre nem nagyobb egy kitért karú gyermeknél. De épp ettől kereszt: testünkre és lelkünkre szabott ellentmondás. Lényege szerint se nagyobb, se kisebb a későbbiekénél. Ember-

szabású és embertelen. A "boldog gyermekkor" pusztá önámítás. Gyermeknek lenni éppoly nehéz, mint aggastyánnak. Ahogy a gyermekkor boldogsága sem más, mint az öregkoré.

A második kereszt a kamaszkoré. Egyik ágának fölismerés, másik ágának tévelygés a neve. Komoly kereszt a kamaszok keresztje. Szálkáiról elég meggyőződnünk a tékozló fiú könnyeiből.

A harmadik kereszt a felnőttkor keresztje. Minden kereszt közül talán a legmeredekebb. Széthúzó találkozó két ága. Most kell beilleszkednünk a világba, s ugyanakkor lemondani róla. Most kell legvilágosabban tudnunk,

hogy ház és kocsni nem lehet otthonunk. Minden és mindenki erre szorít. Most kell leginkább ellenállnunk a föld vonzásának, a szeretet és igazság vér szerinti értelmezésének. Ahogy azt Jézus vallotta: "Aki az igazságban egy velem, az az én

testvérem, az az én rokonom, az az én anyám..." Kemény szavak a világ szemében. De a keresztén? Ott e beszéd a szelídség Istenének legszerelmetesebb vígasza. Az egyedül lehetséges haza jó híre.

Az utolsó kereszt az öregkoré. A legsúlyosabb és legkönnyebb kereszt, mivel az utolsó. Olajfák kertje, agónia a neve. Három fajtaját ismerjük: Az egyik Jézusé. A második a jobb, a harmadik a bal latoré. Nekünk, esendő embereknek, ha utolsó "keresztünkről" beszélünk, gondolkodunk: épp elegendő a jobb lator keresztjét "választanunk". Hogy mit jelent ez? Először is: hogy szívünket és szemünket a középső keresztre függesztjük, önbizalmunkat bizalomra, igazunkat igazságra, féltékenységgel vegyes szeretetünket szeretetre, ítéleteinket bűnbánatra és felismerésre cseréljük fel. A "többi néma csend" vallotta Hamlet. És a jobb lator: "A többi kegyelem. A többi tiszta csend..." A többi: a kereszt, minden ellentmondás fölülmúlása, végleges elnémulása. Végre és végül a béke - mindennel és mindenkivel.

És a bal lator keresztje? Bízunk benne, hogy az Atya, mindannyiunk irgalmas Istene, ezt a végső pillanatig fönttartott,

kifeszített ellentmondást, békétlenséget és meghasonlást, ezt a fantasztikus megosztottságot is ellenállhatatlan kegyelmébe fogadta, mindennel és mindenkivel egyesítette az Ő isteni békéjében, és nem engedte át a mindent és mindenkit kirekesztő semminek. Hinnünk kell, hogy Isten egyenesen elvárja tőlünk, hogy egyetlen bal latorról se feledkezzünk meg. Erre Jézus a példánk. Igaz, barátságába fogadta a jobb latort, de egyetlen ítélkező szava sem volt a bal latorhoz. Kihülő és elnémuló ajka egyetlen nagy imádság volt valamennyiünkért.

Pilinszky János

NAGYLELKŰEN ADNI

„Bizony mondom néktek, hogy az egész világon, bárhol hirdetik majd az evangéliumot; amit ez az asszony tett, azt is elmondják majd az ő emlékezetére.” (Mk 14,9)

Mielőtt húsvéthoz érünk, ne felejtsünk el megállni egy kicsit Bethániában, a leprás Simon házában. Miközben a vendégek gyülekeztek, jött egy asszony, összetört egy tégelyt, és megkenete Jézust egy drága kenettel. Páran felháborodtak a pazarló cselekedetén, és azt javasolták, hogy el lehetett volna adni, és abból a szegényeken segíteni. Jézus prédikált a szegények javára való bőkezű adakozásról. De most megvédte az asszonyt, hiszen jó szolgálatot tett neki, hogy felkenete testét a temetésére, és erre emlékezni fognak.

Ez az asszony hozzánk hasonlóan felismerte, hogy Jézus valóban a Krisztus. A legjobbat hozta elő, amije volt, hogy kifejezze imádatát és tiszteletét Jézus, a Messiás iránt. Jézus válasza nem csökkenti felelősségünket a szegények segítésére. Csupán elismeri az asszony cselekedetét, és elfogadja nagylelkű ajándékát. Korábban egy másik bőkezű asszonyról szólt, az özvegyasszonyról, aki önfeláldozóan adta oda csekély értelmét (Mk 12,41-44). Semmi sem túl jó Istennek, és semmi sem túl

kevés, amit áldozattal és bőkezűen adunk. Jézus azt akarja, hogy adakozzunk bőkezűen abból, ami rendelkezésünkre áll Isten és a körülöttünk lévők szolgálatára.

Gondolatok

Milyen módokon találkozhatok Jézussal a közösségi alkalmakon?

- Közvetlenül igéjében, a személyes megszólítottág által.
- Közvetett módon testvéreinkben, amikor Jézus rajtuk, életük példáján, bizonyágtételeiken, különféle szolgálataikon keresztül erősíthet.
- Közvetett módon a szükségben lévő testvéreinkben, akikkel Jézus azonosul. – *„Bizony, mondom néktek, amikor megtettétek ezeket akárcsak eggyel is a legkisebb atyámfiai közül, velem tettétek meg.” (Mt 25,40)*

(SA)

A határok feszegetése helyett ragaszkodás Isten szavához.

Egyszer egy gazdag ember kocsist keresett magának a hintójához. Elálltak a jelentkezők.

- Mennyire mer közel hajtani a szakadék széléhez a szerpentinén? – tette fel a kérdést az elsőnek.
- 1 méterre, Uram. – hangzott a válasz.
- És maga? – kérdezte a másodikat.
- Én bizony egy fél méterre is meg merem közelíteni. – büszkélkedett a második.
- No, akkor halljuk magát is! – szólt a harmadikhoz.
- Uram, én amennyire csak lehet, távol húzódok a szakadék szélétől; be a hegy oldalához. – válaszolt szerényen a harmadik.
- Maga az én emberem! – szólt a gazda, és a büszkélkedők meglepetten távozni kényszerültek.

(Illusztráció Révész László nyugalmazott lelkipásztor korábbi igehirdetéséből)

(SA)

Gyülekezetünk betegei

Bozsogi Jánosné	Nagy Sándorné
Erdei Béláné	Pap Lászlóné
Gálffy Imre	Páka Elek
Gerő Sándorné	Rumbold Gyula
Groska Erzsébet	Sebők Györgyné
Hetzke József	Sós Gábor és neje
Husztai Dezső	Szabó László
Kántor Andrásné	Szalay Mihályné
Kántor Imréné	Szebeni Gyula és neje
Kárpáti Tivadarné	ifj. Szlepák Attila
Kissné Boros Lídia	Tóth Imréné
Liptai Sándorné	Vida Sándor és neje
Mészáros Sándor	Vodiczky Mária

Szeretettel kérjük a testvéreket, hogy a testi-lelki betegekért ne feledkezzenek meg imádkozni! Jézus Krisztus, az orvosok Orvosa meghallgatja a hitből fakadó imákat. Betegeink címe, telefonszáma Újvári Ferenc lelkipásztornál és Huszta Tiborné testvérnőnél megtalálható.

"Vessed az Úrra a te terhedet, Ő gondot visel rólad..." Zsoltárok 55,23.

Hirdetések

ÉLŐ KÖVEK

gyülekezeti tanfolyam
áprilisi tanulmányi nap

Aki még nem adta le jelentkezését a tanfolyamra és szeretne részt venni ezen a tanulmányi napon, jelentkezését április 11-ig leadhatja Kántor Juditnál (baptifon: 0620-886-0449). Részletek a szórólapokon. A tanulmányi nap 10.00 – 16.00-ig tart.

2010. április 17. A nap fő témája: Misszió

Téma: Az ifjúsági korosztály sajátosságai

Előadó: WOL - Élet Szava

↘ A mai ifjúsági korosztály jellegzetességei.

↘ Kultúraközeli és biblikus válaszok?

↘ Hogyan válaszolhatunk a fiatal korosztály igényeire és szükségére az evangélium alapján?

Téma: Gyakorlati tanácsadás a bizonyágtételhez

Előadó: WOL - Élet Szava

↘ Kit szólítsak meg, mit mondjak, hol kezdjem?

↘ Segítő eszközök a bizonyágtételben - használatuk.

↘ Ismeretlen emberekkel hová jussunk el? Mi a cél? Megtérés, ima?

↘ Evangélium a munkahelyemen és a családban.

Munkakeresés

Hívó lány takarítást vállal.

Elérhetősége: 06-20/886-2026.

Nyugdíjas Klub

**Következő alkalom április 8-án
14⁰⁰ órakor, a Nemzeti Múzeum
látogatása. Találkozás a múzeum
bejáratánál.**

Lapzártánk minden hónap 15-e.

A SZERKESZTŐK

József Utcai Baptista Gyülekezet

cím: 1084 Budapest, VIII. József u. 12.

www.jozsefutca.hu

www.jubi.hu

„Folyóirat” rovatában is olvasható újságunk!

Folyamatosan kerülnek fel az igehirdetések is.

Rendszeres alkalmaink:

Vasárnap 9⁰⁰ imaóra,
10⁰⁰ és 17⁰⁰ Istentisztelet.

Szerda 18⁰⁰ Istentisztelet.

Péntek 18⁰⁰ ifjúsági óra.